

23. prosince

1. čtení: Mal 3,1–4.23–24

Hle, pošlu vám proroka Eliáše, dříve než přijde Hospodinův den.

Čtení z knihy proroka Malachiáše.

Toto praví Pán Bůh:

„Hle, pošlu svého anděla, aby mi připravil cestu. Hned potom přijde do svého chrámu Panovník, jehož hledáte, a anděl smlouvy, po němž toužíte. Hle, přichází – praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den jeho příchodu, kdo obstojí, až se objeví? Vždyť je jako oheň, kterým se taví, jako rostlina valchářů! Usadí se, aby taval a tříbil stříbro, očistí syny Leviho a vytríbí je jako zlato a stříbro a potom zase budou obětovat Hospodinu ve spravedlnosti. Zase bude Hospodinu příjemná oběť Judy a Jeruzaléma jako za dávných dnů, jako za minulých let.

Hle, pošlu vám proroka Eliáše, dříve než přijde veliký a strašný Hospodinův den. Obrátí srdce otců k synům a srdce synů k otcům, abych nemusil přijít a stihnout zemi kletbou!“

Žl 25,4–5ab.8–9.10+14

*Odp.: Vzpřimte se a zdvihněte hlavu,
protože se blíží vaše vykoupení.*

Ukaž mi své cesty, Hospodine,
a pouč mě o svých stezkách.
Veď mě ve své pravdě a uč mě,
neboť ty jsi Bůh, můj spasitel.

Hospodin je dobrý a dokonalý,
proto ukazuje hříšníkům cestu.

Pokorné vede k správnému jednání,
pokorné učí své cestě.

Hospodinovo jednání je jen láska a věrnost
pro ty, kdo plní jeho smlouvu a nařízení.
Důvěrně se stýká Hospodin s těmi, kdo se ho bojí,
dává jim poznat svou smlouvu.

Zpěv před evangeliem:

Aleluja. Králi národů a nárožní kameni církve, přijď a spas člověka,
kterého jsi utvořil z hlíny. Aleluja.

Evangeliium: Lk 1,57–66

Narození Jana Křtitele.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Alžbětě se naplnil čas a přišla její hodina: narodil se jí syn. Když její sousedé a příbuzní uslyšeli, že jí Pán prokázal velikou milost, radovali se s ní.

Osmého dne přišli obřezat dítě a chtěli mu dát po jeho otci jméno Zachariáš. Jeho matka na to řekla: „Ne, ale bude se jmenovat Jan!“

Namítli jí: „Tak se nikdo z tvého příbuzenstva nejmenuje.“ Posunky naznačovali jeho otci, jaké by mu chtěl dát jméno. On si vyžádal tabulku a napsal: „Jeho jméno je Jan.“ Všichni se tomu podivili. Ihned se mu uvolnila ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha.

Všech jejich sousedů se zmocnila bázeň a po celém judském pohorí se mluvilo o všech těch událostech. Všichni, kdo to uslyšeli, uvažovali o tom v srdci a ptali se: „Co asi z toho dítěte bude? Vždyť ruka Páně byla s ním!“